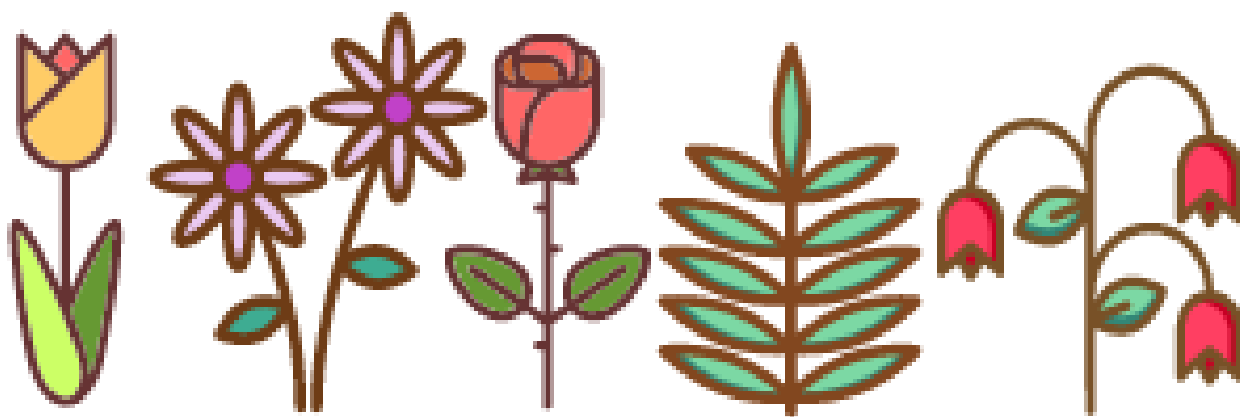




Svodka 26.



SVODKA - ŠKOLNÍ ČASOPIS SVOBODNÉ CHEBSKÉ ŠKOLY
Září 2017 – Listopad 2017

Slovo úvodem ...

„Tak nám začala vojna paní Müllerová,” pravil 28. července 1914 dobrý voják Švejk své posluhovačce. A 3. září 2017 začal nový školní rok. Obě data mají společné snad jen to, že něco započala a jsou nezapamatovatelná. Přesto, že si data přesně nezapamatujeme, nijak to neponižuje důležitost obou událostí pro naše životy. První nám zajistila vlastní stát a ta druhá jak doufám nám pomůže, abychom ve vzájemné spolupráci učinili tento stát obyvatelným, neboť bude řízen vzdělanými a poctivými lidmi. Jsem možná nenapravitelný naivka, ale věřím, že vzdělávání a příkladnost má tuto moc. A tak se i v roce 2018 všichni snažme využít na maximum své předpoklady, eliminovat maximální, měrou aktivitu zvanou „Rybí oko“ a za všech situací používat vlastní mozek jako nástroj při rozhodování. Pamatujme, že za každé rozhodnutí neseme zodpovědnost jen my, neboť jsme obdařeni rozumem. Pokud si umíme vytvořit vlastní názor, nepotřebujeme názory druhých k ničemu jinému, než abychom se z nich případně poučili. Elementární slušnost každého z nás je nad zákon a represe nikdy nemotivují k tomu stát se lepším.

Přeji sobě i všem ostatním, abychom se v novém roce rádi vídali a naše školní činnost byla pro nás spíše prospěšnou zábavou než galejemi.

Ing. Jindřich Papež

1. místo v krajském kole soutěže Školní časopis roku

Práce a úsilí redaktorů SVODKY bylo odměněno! V krajském kole soutěže Školní časopis roku, v kategorii žáci druhého stupně a středoškoláci, jsme obsadili 1. příčku!

Časopis vzniká pod vedením Mgr. Martina Flašky. Velké díky patří nejenom panu učiteli, ale především Báře Erbenové, která má výrazný podíl na výsledné podobě časopisu, a také Evě Plášilové, která spolehlivě kontroluje a opravuje každý článek.

Že jste o naší Svodce ještě neslyšeli?! Chyba! Uniká Vám mnoho úsměvných příběhů od učitelů i žáků, informace o každodenním dění na naší škole a skvělý cestopis Ing. Jindřicha Papeže. Naštěstí se můžete na našem webu podívat do archivu a zpětně si přečíst pár čísel. Příjemné počtení.

Za redakci SVODKY - Barbora Erbenová

Cestopis Mexico Jen blbněte

Guadalajara

Guadalajara je hlavním městem jednoho z nejbohatších států a druhé největší město republiky Mexiko. Město bylo založeno Nunem Guzmánem v roce 1532 jako bašta pro nelítostné výboje tohoto španělského dobyvatele. Kolonizační metody tohoto člověka byly natolik kruté, že i španělští úředníci je shledali nepřipustnými a kolonizátor dožil svůj krutý život v madridském vězení. Přesto si město ponechalo jméno Guzmánova rodiště a v roce 1542 bylo oficiálně uznáno králem Karlem V. Prosperita města byla založena na zemědělské činnosti díky naprosté absenci nerostného bohatství. Jako zemědělské centrum zažilo město největší rozmach v letech 1760-1803, kdy se začalo hroutit španělské impérium a spolu s jeho zánikem se uvolňovaly i koloniální zákony brzdící do té doby volný rozvoj. V okamžiku samotného pádu koloniálního řádu se Guadalajara postavila po bok Hídalgoova Hnutí

za nezávislost a po vítězství národně osvobozenického boje se z ní na krátký okamžik stalo dokonce hlavní město státu. Stavba železnice mezi Guadalajarou a Kalifornií jen dokončila úspěšný rozvoj města.

Nejlevnější a nejlepší ubytování si je možno zajistit v blízkosti starého autobusového nádraží a jižně v ulicích od Mercado Libertad. Další velmi přijatelnou alternativou jsou hotely v centru, v těsné blízkosti historického jádra. Z těchto hotelů budete mít jenom krůček k nejzajímavějším koloniálním i postkoloniálním památkám města. Mezi nejzajímavější a nejnavštěvovanější místa patří především guadalajarská katedrála jejíž stavba byla zahájena již v roce 1561. Palacio de Gobierno s Oroscovými murály znázorňující boj Mexičanů za svobodu a Plaza de Augustin, v jejímž okolí naleznete divadlo a řadu kostelíků pyšnicích se nádherně vyzdobenými fasádami najdete o něco jižněji. Pokud se vydáte na východ přes Plaza Tapatía cestou vyšperkovanou spoustou moderních soch a fontánek, dojdete k nejstaršímu sirotčinci Hospicio Cabañas, v jehož zdech jsou ukryty další Oroscovi murály vyobrazující boj Hidalgo proti kolonizátorům utlačujícím původní domorodé obyvatelstvo.



Vlastním městem ve městě je San Pedro Tlaquepaque a to především díky uměleckým předmětům z keramiky a skla vyráběným přímo ve městě. To, co ale učinilo Tlaquepaque známým po celém Mexiku je typická národní hudba mariachi. Ulice města lemuje krámky nabízející mezi nevhodným brakem také předměty zajímavé umělecké hodnoty. V každém případě na vás každý krámk zapůsobí vlastní sbírkou výrobků ze skla a keramiky a v mnoha obchůdkách se můžete cítit jako v galerii.

Pokud se budete pít po dalších užitečných turistických informacích, vyhledejte státní turistickou kancelář na ulici Morelos 102. emquinter@jalisco.gob.mx.

Ing. Jindřich Papež

Věda před „Radnicí“

Každý rok se pravidelně pořádá školní akce, kterou zřizují a obstarávají studenti Gymnázia Cheb. Tento rok nebyl výjimkou, avšak byla učiněna menší změna a to v místě pořádání. Letos totiž nebyly vhodné větrné a ani teplotní podmínky, proto se vše přesunulo z náměstí do KC Svobody. Byla to pro většinu z nás příjemná změna, jelikož venku opravdu mrzlo. Všechny hokusy a pokusy bývají každý rok stejné, avšak tento byl výjimkou a všiml jsem si pár nových stanovišť. Určitě to bylo osvěžení celého projektu. Tyto pokusy nabírají většinou chemického a fyzikálního i biologického tématu, ale každý si najde něco, co ho zajímá. Určitě ho doporučuji navštívit i příští rok, hlavně menším ročníkům, protože si myslím, že pilní studenti opět přidají něco zajímavého.

Jan Pecha

Národní památník na Vítkově a Národní divadlo

Dne 3.10. navštívila skupina žáků vyšších ročníků Prahu. První zastávkou byl Vítkovský památník. Ani lehký déšť nás neodradil před výstupem na Pražskou plošinu, naopak nás popohnal. Prošli jsme si celým areálem a prohlídku jsme zakončili 157 schody vedoucími k pohádkovému výhledu na Prahu. Paní průvodkyně se nezalekly překvapivých pádů ani všetečných otázek. Ale hlavním lákadlem byla činohra Národního divadla, V rytmu swingu buší srdce mé. Toto představení rozhodně nebylo pro studenty, kteří si chtěli dopřát oddechový den mimo školu. Děj nás provedl nehezským obdobím Československa s nadhledem, skvělým humorem a dialogy i v angličtině a němčině. Ani zde nechyběla návštěva terasy a noční pohled na Prahu, tentokrát už jako skupina krásných a upravených. Plní dojmů jsme se vrátili do Chebu.

Barbora Erbenová

Dne 3.10. se konal výlet do Prahy. Započal v ranních hodinách, kdy jsme se všichni sešli před autobusem a za pár minut jsme odjeli. Cestu každý strávil jinak, někteří si povídali, někteří ještě dospávali brzké vstávání a někteří celou cestu prozpívali. Po pár hodinách jsme konečně dorazili na místo. Jako první jsme měli domluvenou prohlídku Národního památníku na Vítkově. Celý památník je věnovaný československým legionářům československého odboje v období 1. světové války. Nejzajímavější na celém památníku je jedna z největších bronzových soch světa – socha Jana Žižky.

Poté jsme dostali rozchod na menší nákupy a hlavně na jídlo, které jsme všichni hladoví ocenili. K večeru přišel hlavní bod programu, a tak jsme se vydali do Národního divadla, kde se konala činohra s názvem „V rytmu swingu buší srdce mé“. Jednalo se o hru, jež pojednávala o propojení lásky ke swingu a zároveň těžkého období na přelomu mezi nacismem a komunismem. V pozdních hodinách pro nás přijel autobus a do Chebu jsme dorazili kolem jedné hodiny ráno sice unavení, ale plní dojmů z povedeného dne.

Linda Dymáčková



*Vážení příznivci, přijměte
pozvání
na adventní koncert
Svobodné chebské školy.*

*Koncert se bude konat
ve Valdštejnské obrazárně
Muzea města Chebu
dne 8. 12. 2017 od 17.00.*

*Rádi bychom společně s Vámi
spočínuli v předvánočním čase
při nádherné hudbě, kterou nás
potěší naši velmi nadaní
studenti a absolventi.*



15.12. 2017 19:00

Maturitní ples SCHŠ



KC Svoboda Cheb



Cesta do Prahy autobusem nebyla nějak zvláště neobvyklá, bavili jsme se o různých tématech, jedli, sledovali filmy a poslouchali písničky. Cesta tam a hlavně cesta zpátky mi nepřípadala vůbec zdoluhavá, ba naopak. Naše první zastávka bylo Národní muzeum. Po sezení v autobuse nás probudil za prvé kopec a za druhé to, že přišlo. Když jsme došli až nahoru, zjistili jsme, že se to vyplatilo. Muzeum bylo velice zajímavé a byl z něj krásný výhled na panoramata Prahy stověžaté. Z Národního muzea jsme všichni společně šli do centra, kde jsme se rozdělili na menší skupinky a měli jsme asi dvě hodiny na to, abychom se najedli, porozhlédli po Praze a převlékli se do oblečení vhodného k návštěvě vrcholu naší akce - Národního divadla. Po skončení našeho volna jsme se všichni sešli u malé francouzské restaurace, od které jsme se vydali rovnou k Národnímu divadlu. Každý dostal lístek na představení „V rytmu swingu buší srdce mé,“ ale ještě dříve jsme se šli podívat na balkón a pokochat se pohledem na krásnou noční Prahou. Po zazvonění začátku představení jsme se konečně usadili na naše místa a s napětím začali sledovat poutavou, i když mírně zdoluhavou činohru. Všem se nám výlet moc líbil a domů jsme se vrátili plni zážitků.

Dominika Milotová

Galenie Cheb

Dne 9.11. jsme se vydali s paní učitelkou Koblrovou na exkurzi biochemických laboratoří ve zdravotním středisku v Galenii v Chebu, kde nás doprovázela paní MUDr. Brunnerová. Začali jsme v laboratoři biochemie, kde jsme se seznámili s tím, jak se zpracovávají vzorky krve. Výzkum probíhá pomocí speciálních laboratorních strojů, které zjišťují množství cukrů, bílkovin a tuků v krvi. Některé procesy jsou zdoluhavé a mohou trvat až několik hodin. Zacházení se stroji je velmi zodpovědná práce a všechny výsledky je nutno velmi pečlivě zapsat a založit. Potom jsme pokračovali do místnosti hematologie. Zkoumají se zde zejména buňky krve, ze kterých můžeme zjistit například množství červených krvinek, hemoglobiny či srážlivost krve. Dále jsme se přesunuli do laboratoře mikrobiologie, kde se zkoumají

viry a další subvirové patogeny. Tyto mikroorganismy se zkoumají například ze vzorku moči. Tato práce je velmi náročná a laboranti ani nepoužívají rukavice k jejich ochraně před infekcí, takže je třeba udržovat místnost dezinfikovanou. Exkurze byla velmi poučná a zajímavá. Dala nám přehled o tom, co se vlastně v takových laboratořích děje a co se dělá v případě, když pacient onemocní.

Jan Lhota

Piškvorky

S mými spolužáky jsme se bez váhání pod dohledem paní učitelky Veselé přihlásili za tým Morčata a Los Ladrones na piškvorkový turnaj, který se konal 10.11. v aule státního gymnázia.

Zúčastnilo se ho 11 týmů z celého okresu, přičemž každý tým tvořilo 5 hráčů. Po celý turnaj se určovaly duely, kdy tedy proti sobě soupeřily dva týmy, vzniklo tak 5 dvojic. Značná výhoda byla v tom, že jsme si sami mohli vybrat svého protihráče, a tak jsme sázeli na naši intuici a na přehledy o tom, kdo je lepší a kdo horší. Ve dvojici spolu hráči uhráli 2 zápasy a na konci, kdy měly všechny dvojice odehráno, se sečetly body.



Ze začátku vládla vcelku vlídná atmosféra, nikdo z nás se ani nezapotil, ale postupně se vyřazovalo a hraní se zúžilo na tzv. play off. Všichni zbylí jsme se museli začít pořádně soustředit a potlačit počínající nervozitu. Zde tým Los Landrones bohužel vypadl, ale i tak skončil na pěkném 4. místě.

Nakonec přišlo finále, do kterého jsme se my, tým Morčata vcelku překvapivě dostali, aniž bychom se na turnaj nějak extrémně připravovali. Při finále už nás začaly drásat nervy, skončilo to remízou, a tak museli kapitáni vybrat dva nejlepší do rozhodujícího zápasu. Za nás bojoval Jírka Beer a završil to tak, že jsme si s sebou odnesli pohár a diplomy za 1.místo! Nikdo z nás to nečekal, ale probujovali jsme se dopředu bez jediné prohry, byla to skvělá týmová práce, skvělá zábava, ale i nervy a za pár týdnů nás čeká krajské kolo, tak držte palce!

Vanessa Kamírová

Povoláním pilot

Navštívil nás bývalý student naší školy a dnes kapitán Boeingu 737 u společnosti Travel Service Evžen Kastl. Nejdříve nám vyprávěl o svém životě a o rozhodnutí stát se pilotem. Jeho cesta nebyla vůbec lehká a byla velmi nákladná, ale dnes ničeho nelituje a je se svou prací spokojen. Také nám ukázal spousty krásných a zajímavých fotografií. Poté pokračoval ve vyprávění a popisoval zajímavé události ze života pilota a také krizové situace, se kterými se musel vypořádat. Za svůj život se již podíval do mnoha zajímavých destinací, jeden čas žil v Británii, v Polsku a také v Kanadě. Po jeho vyprávění přišel čas na dotazy a na všechny z nich rád odpověděl. Myslím si, že většina studentů byla ráda za možnost setkat se a popovídat si s pilotem.

Matěj Karhan

Palmový olej

V poslední době se internet, svaz výživových poradců a každý, koho zajímá co jí, zabývají palmovým olejem. Ekologické dopady jsou obrovské, tedy případná panika je na místě. Mimo kácení a vypalování (ano i tak vznikají požáry) deštných pralesů, úbytku biologických druhů, porušování lidských práv původních obyvatel okradených o ornou půdu dochází i ke vzniku emisí, které zásadně ovlivňují celou planetu. Honba za co nejlevnějším produktem nás tedy opět přivedla do situace, kdy levnější má větší váhu než lepší pro místo kde žiju a kde budou žít mé děti. Ovšem nejedná se jen o potraviny, palmový olej je obsažen i v mýdlech, šamponech, dekorativní kosmetice, bio palivech, psím krmivu, svíčkách, instantních potravinách nebo polotovarech.

Přichází tedy otázka, jak se vyhnout jeho spotřebě. Řešení poskytují internetové stránky se seznamy “PalmOilFree” produktů a certifikované potraviny. Extrémní životní styl (veganství nebo “Raw” strava) zde poskytují mnoho výhod, velké množství produktů s tímto označením je také bez palmového oleje. Samozřejmě jediné stoprocentní ověření je nosit si s sebou na nákupy lupu a u každé potraviny si přečíst složení. Za chvíli si nebudete připadat ani tak zvláště - v Tesco ve Vodňanech vás mnoho nakupujících bude soudit, ale v Praze jsou zvyklí na všechno... A mimo jiné, palmový olej má téměř totožný obsah nasycených mastných kyselin jako sádlo, tedy zvyšuje krevní cholesterol, ucpává cévy, vede ke kornatění tepen nebo k infarktu. Dle statistiky na tyto choroby (srdečně-cévní) umírá 60 % Čechů. Excelentní způsob, jak vás postrašit!

Ke konci roku mnohým přichází na mysl otázka cukroví a jak to tedy řešit s tou hromadou dobrot obalených v čokoládě. Bohužel nejsem schopná předložit ideální řešení, krom hromad ořechů a sušeného ovoce. Proto běžím číst složení a tvořit “PalmOilFree” a “BabišFree” Vánoce.

Barbora Erbenová

Vzpomínka na Václava Jiříka

Na sklonku června zemřel Václav Jiřík. Pan Jiřík se ve své práci historika věnoval moderním dějinám a za své knihy byl několikrát oceněn. Léta pracoval jako chebský zastupitel a jeho zásluhou byl u hraničního přechodu na Svatém Kříži vztyčen Památník obětem železné opony. Na naší škole dlouhé roky vyučoval především dějepis, pro který svým nezaměnitelným stylem dokázal nadchnout řadu studentů. Někteří z nich se k nám vrátili jako učitelé. Věnujte mu s námi svoji vzpomínku!

Dušan Astaloš



Děkujeme redaktorům:

Ing. Jindřich Papež
Dušan Astaloš

Jan Pecha
Dominika Milotová
Matěj Karhan
Jan Lhota
Barbora Erbenová
Vanessa Kamírová
Linda Dymáčková

Šéfredaktor : Mgr. Martin Flaška
Redakce a grafika : Barbora Erbenová
Korekce : Eva Plášilová